

Viatge artístic pel temps

La sala Artur Ramon reuneix més d'un centenar de peces de totes les èpoques

Montse Frisach
BARCELONA

A través de les èpoques i a través de diferents estils. Aquest és el peculiar recorregut que proposa l'exposició *Obres singulars. Tractant amb l'excel·lència*, una reunió de més d'un centenar d'obres que la sala Artur Ramon de Barcelona ha anat adquirint en els últims anys. En la mostra, hi conviuen amb total tranquil·litat una marededéu romànica, un dibuix de Picasso, un oli de Ramon Casas, una arqueta del segle XV,

una peça de plata de Picasso, una escultura d'Anish Kapoor i diverses obres de Manolo Hugué.

És freqüent que l'Artur Ramon faci sèries d'exposicions. En aquest cas, aquesta és la tercera entrega d'*Obres singulars*, ja que hi va haver edicions similars el 1990 i el 1994. Ara és, segons Artur Ramon Navarro, l'edició més "diversa i àmplia" del format, que posa a prova l'eclecticisme de la galeria, que s'ha convertit en tota una marca de la casa. Segons el galerista i antiquari, l'únic criteri de l'exposi-

ció és "l'excel·lència". "De cada artista hem triat el millor del millor -afirma-. El cert és que la mostra ha tingut des del dia que es va inaugurar èxit d'acollida i èxit comercial, perquè ja hem venut diverses peces, cosa que en els temps que corren no és poca cosa. Això demostra que el col·leccionista vol qualitat, vol selecció".

La peça més antiga de l'exposició és una marededéu romànica catalana policromada de final del segle XII o principi del XIII. Del gòtic s'exposa un petit portapau de plata sobre

'Pintor modernista envoltat de curiosos' (1899), de Picasso ■ S. PICASSO, VEGAP, 2010

daurada, mentre que del primer Renaixement és força particular una arqueta de la Corona d'Aragó que es feia servir de reliquiari, amb la particularitat que conserva alguns vestigis àrabs a la part posterior.

En l'àmbit del vitrall, destaca una espectacular copa d'Innsbruck de final del segle XVI, que té una germana bessona a la Fundació Getty de Califòrnia.

Un Picasso barceloní

Entrant a l'art modern, una de les peces estel·lars de l'exposició és un dibuix de l'època barcelonina de Picasso, *Pintor modernista envoltat de curiosos*, del 1899, així com quatre dibuixos de Nonell. Aquestes peces dialoguen amb obres més contemporànies. Una esplèndida obra blanca del 1962 d'Antoni Tàpies mostra fins a quin punt pot ser sintètica una obra matèrica. S'exposa també un paper de Miquel Barceló, del 1984, amb un

mar embravit que el mallorquí va fer durant un viatge amb el seu amic Xavier Mariscal a Portugal.

D'altra banda, no és gaire habitual veure obres de l'escultor anglohindú Anish Kapoor en una galeria barcelonina, però aquí se n'hi pot trobar una, amb un dels característics forats circulars de l'escultor. ■

***Obres singulars.** SALA ARTUR RAMON. PALLA, 23. BARCELONA. FINS A L'1/12

Crítica clàssica

Jordi Maluquer

Sense sorpresa

Orquestra Solistes de Salzburg

Josep Colom, piano
Temporada Euroconcert
Palau de la Música, 14 d'octubre

L'inici de la temporada d'Euroconcert al Palau va començar a gran nivell amb la formació de cambra Solistes de Salzburg. Servàvem encara la mel a la boca de la seva visita de fa dos anys amb una inenarrable interpretació de la *Simfonia núm. 82*, de Haydn, i del *Concert per a piano núm. 27*, de Mozart, amb l'exquisida Eulàlia Solé de solista.

Enguany ens van oferir un concert mozartí, el núm. 17, canviant el pianista, ara Josep Colom, i una simfonia de Haydn que va ser la núm. 94 coneguda com a *Sorpresa* o *Cop de timbal* per un sobtat cop de timbal que diu que es va introduir, a Londres, per despertar les dames ensopades de la sala.

El pianista Josep Colom
va tocar al Palau ■ AVUI

En la partitura original aquest efecte no hi és indicat i per això els solistes de Salzburg no el van utilitzar i ens van deixar sense sorpresa. El concert havia començat amb la *Simfonia núm. 28*, de Mozart i malgrat guardar la formació original, estalviant-se només una viola, el vent de la formació era tan superlatiu en so i en qualitat que el diàleg entre corda i vent restava desequilibrat.

La sorpresa és sentir Josep Colom. Si t'esperes una interpretació estàndard et trobes, en canvi, que ho regira tot. En aquest cas se suposa, i la majoria d'enregistraments ho confirmen, que el concert, en estar destinat a la jove germana d'un amic i alumna seva que és la que el va estrenar, hauria de gaudir d'una certa simplicitat formal i d'una atmosfera innocent acompanyant l'obra. Colom, però, en va remarcar els aspectes dramàtics i d'una certa foscor tot recreant l'obra en accentuar els silencis, els interrogants i l'abrandament. Va afegir, davant dels aplaudiments, una sublim meditació musical com és el segon moviment del *Concert italià*, de J.S. Bach. L'orquestra també ens va obsequiar amb el 4t moviment de la primera simfonia de Bizet i, com fa dos anys, amb la *Tritsch-Tratsch Polka*, de Johann Strauss II.

TRIBUNA laSalle

“Noves idees per afrontar els reptes de la Catalunya del futur”

Oct
20

Felip Puig

Secretari general adjunt de Convergència.

Demà a les
18h.

Oct
26

Montserrat Tura

Número 2 a la candidatura del PSC.

Lloc:
Sala de Congressos - Campus La Salle
Edifici Sant Jaume Hilari
C/Lluçanès 41, 08022 - Barcelona

Hora: 18h.

Inscriure's gratuïtament a:
www.salleurl.edu/tribuna

801175-1015016®

Organitza: **laSalle** BES
Universitat Ramon Llull

Col·laboren: **AVUI+** **EL PUNT**

laSalle
Alumni